
Svenssexan i ord

2008-07-28

Stor tack till följande vänner som gjorde min svensexa till en rolig och spännande dag

samt till ett oförglömligt minne:

Kenneth, Tomas, Roger B, Joachim , Tobias, Gunnar, Anders, Mats, Roger H, Åke & Kalle

Morgonen började i ett något orolig anda. Skulle det ske idag eller? Så har vi suttit några Lördagsmornar och undrat. Så när vi satt och åt frukost och skulle som vanligt lösa melodikrysset så åker en motorcykel förbi, kanske inte så konstigt i vanliga fall men denna morgon så var det inte precis något bra väder för att åka båge.

Den stannade till utanför vårt hus och föraren kommer mot dörren, då anade vi båda att nu åker någon dit. Mycket riktigt så var det Pia som skulle kidnappas. Jag fick order att packa det nödvändigaste åt henne och iväg det bar. Men innan de åkte så sa jag på skämt till Pia:

Var försiktig med spriten och då svarade en av hennes väninnor att är det själv. Då förstod jag att det blir nog min tur också.

Någon minut efter de åkt så ser jag att tobbe vår toastmaster kommer i sin röda V 40. Parkerar lite slarvigt utanför och utan barn. Konstigt tyckte jag eftersom Acki hans sambo åkte med Pia.

Han kom in och jag skulle bjuda på kaffe när Kenneth kommer in med Röd overall i näven.

Då var det min tur. Men vad skulle jag göra med Melwin, men det var ju naturligtvis ordnat för där kom ju mormor och morfar

In i Kenneths bil och iväg det bar upp mot Vårtan det bar. Runt toptornet och ned mot skidstadion. Sen nedför backen och upp mot Sidensvansvägen det bar. Mycket bilar var det på gatan och där står ju tobbes bil o Kalle Wiklunds och en massa bussar . Va är detta? Varför står dom utanför Torkel Selins hus?

Ut ur bilen och mot Torkels hus det bar. Han öppnar och då ramlade polletten ned. Han har ju skivstudio. Mycket riktigt ner i källaren stod resten av ligan uppradade. Jag skulle få göra en egen cd skiva med låten ” Byns enda blondin”.

Efter omtagning efter omtagning i en och en halv timma så fick torkel nog: Det går inte att få det bättre tyckte han och jag förstår honom. Sedan fick änglakören sjunga en egen versiom också.

Sen ut i bussarna och ned mot staden det bar. In i Prismagaraget åkte vi så långt in som möjligt. Där vart det den öl och i färd med att dricka den så upptäckte jag av arbetskada en Postbur som stod övergiven . ” Den där kostar 3000 kr” sa jag utan ond aning.

Den var ju ämnad åt mig. Jag placerades inuti där fanns det stol och grillar. Sittande blev jag skjutsad genom Prismahuset ut till gågatan. Nu skulle jag tända engångsgrillar och sälja 50 korvar kalla eller varma, bruna eller svarta. Efter att bordena tagit eld och gunnar fixat vatten från en närliggande blomsteraffär så tog ialla fall korven slut.

Nästa anhalt blev Spjutegården där vi år en jättegod sill lunch med tillbehör. Det blev även lite sång av den nyss inspelade låten. Kanske inte så bra för Spjutets rykte.

In i bussarna igen och ner till folkhögskolan, där det togs på en bindel och jag lotsades på en stig. Något skramlade och jag kände att jag kopplades i något. ” Nu skall du springa och hålla i den här” sas det. Inte lätt att springa på en okänd stig men det såg nog jättekul ut. Jag var nämligen kopplad till en bana som synskadade använder som löparbana.

Mot bussen och det skulle få tas en öl , trodde jag. Hade precis öppnat en burk och satt mig till rätta när burken rycktes ur näven av Åke Jansson. Va konstigt tyckte jag. Varför ska inte jag få dricka när alla andra pimlade på friskt, både av öl och vin. Men va gör man order är order. Färden går mot Sälsten. Långt bort mot militärområdet, där blev det stopp och en polsk riksta drog igång. Något väntade man på.

Det började mullra bakom oss och där dyker en rallyebil upp. Det är Tommy Ström med sin läckra Toyota. Jag skulle få mig min livs åktur i skogarna vid Sälsten.

Alla placerade ut sig runt banan och jag fick ta plats. På med hjälm och bälte. Videokameran sattes igång i bilen och iväg det bar. Med ett brak for vi uppför backen och jag satt mest och mös. Det sladdade och guppade och grabbarna stod runt banan och hejade. Eftersom vändningen sa Tommy: Där har du hastighetsmätaren och pekade på något fyrkantigt som jag inte sett tidigare. Han laddade utför och vi hoppade en bra bit, då gick det 175 km/h. Häftigt, men rädd det var jag inte. En rolig upplevelse som man nog bara får göra en gång i sitt liv. Tack för det.

Det var ju en anledning till att inte jag fick dricka något. Han ville inte ha någon spya i bilen.

Sedan var det meningen att jag skulle få åka motordriven båt men i luften, en ännu häftigare grej och där fick man absolut inte vara påverkad. Men tyvärr så kunde inte båten stiga på grund av dåligt väder. Synd, verkligen synd, för det har jag velat åka många gånger.

Lite rundpingis och bastning blev det sedan med inslag av öl innan kvällen avslutades på Hamnkrogen med våra respektive där vi åt en god middag och hade jättetrevligt. Även där var det underhållning med sång både av mig och ånglakören och Pia med fnittergirls.

Kvällen avslutades på Skeppet med sonen Joachim och därefter gick vi på Appo där det dansades hejvilt.

En helt underbar dag var till ända. Tänk va trevliga vänner man har. Tack alla ni som gjorde dagen så lyckad.

Stort tack även till följande som ställde upp i samband med min Svensxa:

Torkel Selin, Tommy Ström samt alla som köpte korv av mig på stadens torg!